

I. Wprowadzenie:

Eucharystia jest źródłem i szczytem naszego życia chrześcijańskiego. Jakby „punktem wyjścia” oraz „punktem dojścia”. To od niej zaczynamy zaangażowanie w życie świata: nasze prace, obowiązki, posłannictwa. Elementem najważniejszym, szczytowym mszy świętej jest moment ofiary. I właśnie ten ofiarniczy element otacza Kościół specjalną modlitwą nazywaną anaforą, kanonem mszy świętej lub modlitwą eucharystyczną.

II. Rozważanie:

Procesja z darami. Część eucharystyczną mszy świętej rozpoczyna procesja z darami, które wierni przynoszą kapłanowi do ołtarza. Dary te, chleb i wino które otrzymaliśmy z Bożej hojności, zostaną ofiarowane Bogu z prośbą, by stały się dla nas chlebem życia i napojem duchowym.

Prefacja. Serce modlitwy eucharystycznej jest jakby „obudowane” kilkoma elementami liturgii eucharystycznej. Pierwszym z nich jest prefacja rozpoczynająca się wstępnym dialogiem: Pan z wami... Te słowa wstępu mają zjednoczyć wspólnotę, podnieść ją duchowo ku Panu, z Nim ją zjednoczyć w modlitwie i ofierze, wyrazić Bogu wdzięczność całego ludu za dzieło zbawienia, którego dokonał w Chrystusie. Taki jest wstęp tego podniosłego hymnu, którego treść zmienia się w zależności od okresu liturgicznego, charakteru święta, wspomnianego tego dnia świętego. W kantyk ten włącza się na koniec całe zgromadzenie śpiewem aklamacji: „Święty, Święty, Święty...”. W tym śpiewie Kościół ziemski i niebieski jednoczy się w dziękczynieniu Bogu za dzieła, których dla ludzi dokonał.

Epikleza (gr. wezwanie). Błaganie Boga o uświęcenie i przemianę darów chleba i wina mocą Ducha Świętego w ciało i krew Pańską, bezpośrednio poprzedza uobecnienie ofiary. Słowom prośby o uświęcenie towarzyszy gest wyciągniętych rąk kapłana nad chlebem i winem.

Opowiadanie o ustanowieniu Eucharystii i konsekracja. Zawierają one słowa i gesty Chrystusa z Wieczernika wraz z poleceniem, by czynić to na jego pamiątkę. Po słowach konsekracji kapłan wypowiada słowa: „oto wielka tajemnica wiary”. Wspólnota odpowiada, wyznając prawdę o śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa oraz Jego powtórny przyjsciu.

Anamneza. Po konsekracji następuje modlitwa, która zawiera kilka elementów. Pierwszy jest uroczystym wspomnieniem paschalnego misterium Chrystusa, które właśnie dokonuje się sakramentalnie oraz prośba o jedność wszystkich przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa. Element drugi zawiera prośbę o zachowanie jedności wśród wierzących.

Modlitwy wstawiennicze. Dwie modlitwy wstawiennicze przypominają, że Eucharystię sprawujemy w łączności z całym Kościołem. Właśnie w tym miejscu wypowiadamy imię papieża oraz biskupa diecezjalnego. Druga modlitwa wstawiennicza przypomina, że sprawujemy ją za zmarłych i żywych, prosząc dla nas

wszystkich o dar nieba wraz z Maryją, św. Józefem i świętymi wspomnianymi tego dnia w liturgii.

Doksologia końcowa. Całą modlitwę eucharystyczną zamyka podniosłe uwielbienie Boga przez Chrystusa, w jedność Ducha Świętego. Kapłan unosi kielich z krwią i patenę z ciałem Pańskim i śpiewa: „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie...”. Na ten końcowy hymn pochwalny cały lud odpowiada potwierdzającym „Amen”, które niby pieczęć wiary, zaangażowania oraz zobowiązania wieńczy anaforę. „Amen” ludu stanowi jakby podpis pod całą treścią modlitwy eucharystycznej. Postawa stojąca akcentuje zaangażowanie zebranych.

Obrzędy Komunii św. Ofiarniczy charakter mszy świętej wyraża również ostatni element, którym jest komunie święta. Kapłan ukazuje hostię, mówiąc: „oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata...”. W tym momencie owoce odkupienia stają się naszym udziałem w szczególny sposób. Grzech oddzielający nas od Boga zostaje pokonany i możemy cieszyć się komunią z Bogiem. Jest to zwińczenie całej celebracji eucharystycznej. Ofiara Chrystusa jest jedna; dokonała się historycznie na krzyżu – jeden raz na zawsze. Z polecenia jednak samego Chrystusa uobecnia się wciąż na ołtarzu we wspólnocie wierzących.

III. Wnioski i postulaty pastoralne:

Zwróćmy uwagę na postawę duchową uczestników Eucharystii:

❖ Postawa dziękczynienia powinna nas charakteryzować w czasie celebracji eucharystycznej. Dziękujemy Bogu za wszystko, co stało się naszym udziałem dzięki Niemu. Wielkim dobrem są nasi przyjaciele z parafialnych oddziałów Akcji Katolickiej oraz całe nasze stowarzyszenie, dzięki któremu możemy angażować się na rzecz wspólnoty parafialnej, diecezji i całego Kościoła.

❖ Postawa składania siebie w ofierze. W czasie Eucharystii ofiarowujemy Bogu niepokalaną hostię. Czyni to przede wszystkim kapłan, ale również cała wspólnota wraz z nim. Warto w tym miejscu przypomnieć ważną prawdę chrześcijańską o kapłaństwie chrzcielnym wiernych świeckich. Każdy z nas na mocy łaski chrztu świętego uczestniczy w kapłaństwie samego Chrystusa. Nie jest to kapłaństwo hierarchiczne, bo takie jest udziałem wyświęconego kapłana. Jednak jako ochrzczeni możemy Bogu składać w ofierze nasze prace, zaangażowanie oraz krzyże, trudności i cierpienia.

❖ Uwielbienie jest kolejną postawą duchową uczestników mszy świętej. Zwykle kierujemy do Boga modlitwą błagalną. Jednak nie zapominajmy, by chwalić Boga modlitwą uwielbienia.

❖ Ważnym postulatem odnoszącym się do komunii świętej jest troska o stan łaski uświęcającej w naszym sercu, by każde uczestnictwo we mszy świętej było ukoronowane komunią. Potrzebne są tu świadome życie w przyjaźni z Bogiem, rachunek sumienia, a przede wszystkim systematyczna spowiedź św.

Króluj nam Chryste! - ks. Roman